

N:o 81.

Af Herr **J. M. Johansson** i Melbyn, *angående fördelningen af provision för uppbörd af utskylder m. m.*

Då resterande kommunalutskylder på landet indrifvas, är vanliga förfaringsättet, att kronofogden sänder inkommen restlängd till länsman, som därefter med biträde af fjärdingsman verkställer indrifningen.

Uppbördsprovision, 3 procent å resterande belopp, som i sammanhang med utskylderna debiteras och uttagas, har tillfallit hälften länsman och hälften fjärdingsman sedan kungl. förordningen ang. förändrade föreskifter om utmätning för krono- eller kommunalutskylder, allmänna afgifter m. m. den 12 juli 1878 blef gällande. Men sedan nämnda kungl. förordning i § 2, genom kungl. kungörelsen den 16 juli 1897 fått det tillägg, att »länsman, åt hvilken kronofogde uppdragit att indrifva kommunalutskylder eller församlingsavgifter till presterskapet, äge, när han själf verkställer indrifningen, att för sålunda indrifna medel åtnjuta hälften af uppbördsmannen medgifven uppbördsprovision», har ifrågasvarande provision vanligen delats mellan kronofogden och fjärdingsmannen.

Med indrifningsåtgärder för kommunalutskylder och församlingsavgifter till presterskapet m. m. har kronofogde ej annat nämnvärdt besvär än att remittera restlängden i hufvudskrift till länsman med en kortfattad order att hos vederbörande i laga ordning uttaga samt att till kommunalordföranden eller annan vederbörande lämna en af länsman upprättad redovisning jämte influtna medel. Länsman däremot åligger att taga afskrifter af restlängden till hvarje fjärdingsmansdistrikt; att tillse det fjärdingsman fullgör indrifningen; att verkställa exekutiva auktioner å för oguldna utskylder utmätt lös egendom; att anskaffa debetsedlar för sådana rest-

skyldiga, som flyttat från orten och för hvilka handräckning erfordras; att upprätta förteckning å bortflyttade och sända till kronofogden för handräckningsåtgärd; att på bestämd tid lämna redovisning i två exemplar samt dessutom å vissa mellantider ingifva redovisning för de restlängdsmedel, som vid första redogörelsen balanserats.

Nämnas bör ock, att fjärdingsman i allmänhet icke förmår uppsätta protokoll öfver utmätning, ej heller afgifva förklaring angående öfverklagad sådan, utan får han därtill anlita länsmannens hjälp. Det ena och andra gör, att kommunala utskylders indrifning kräfver mera tid och kostnader än förr. Inom större landtkommuner är denna skatteindrifning af stor vikt och fordrar mycket arbete, för hvilket länsman ej får någon ersättning; ty då fjärdingsman anlitas, som merendels är fallet, erhåller han hälften af uppbördsprovisionen. Andra hälften är kronofogden förbehållen.

Af det anförda framgår, att en annan än nu gällande bestämmelse för fördelning af den uppbördsprovision, som utgår för restförda kommunal- och prästlönedel, är af behovet påkallad.

Lämpligast synes vara, att kronofogde och länsman erhålla en fjärdedel vardera och fjärdingsman hälften af medgifven uppbördsprovision. Denna förändring bör vinnas med ett tillägg till 2 § i kungl. förordningen den 12 juli 1878.

Därför hemställes,

det Riksdagen ville besluta, att 2 § i kungl. förordningen angående förändrade föreskrifter om utmätning för krono- eller kommuanlutskylder, allmänna afgifter m. m. den 12 juli 1878 måtte erhålla följande tillägg:

Har åt fjärdingsman uppdragits att verkställa utmätning af lös ägendom, åtnjute länsman en fjärdedel af uppbördsprovisionen.

Åt det utskott, till hvilket motionen remitteras, öfverlämnas att ändra föreslagna lydelsen af nämnda lagrum, dock så att motionens syfte vinnes.

Stockholm den 27 januari 1904.

J. M. Johansson
i Mellbyn.¹⁰